

som andre personers forklaringer. Bisidderne har i almindelighed kunnet gøre deres klienter bekendt med materialet. Bisidderne har også kunnet gøre deres klienter bekendt med, hvad der er passeret i retsmøder forud for klientens afgivelse af forklaring for retten, jf. herved retsplejelovens § 748, stk. 1. Retten har dog i visse tilfælde pålagt bisidderne ikke at gøre klienterne bekendt med bestemte oplysninger, jf. herved retsplejelovens § 745, stk. 4, og § 748, stk. 2 og 6.«

Ud over det, der er anført i betænkningen om undersøgelsesorganer, har Justitsministeriet ikke foretaget nærmere undersøgelser af, på hvilken måde bisidderne under tidligere undersøgelser i praksis har gjort deres klienter bekendt med indholdet af retsbøgerne.

For så vidt angår sidste del af det stillede spørgsmål bemærkes, at det ikke er korrekt, når det i spørgsmålet generelt anføres, at »det i forslaget til loven om Nørrebroundersøgelsen siges, at den bygger på Nordskovudvalgets arbejde«.

I bemærkningerne til lovforslagets § 5 er det anført, at »den foreslåede ordning blev introduceret under en konference på Christiansborg den 2. februar 1996 af formanden for Udvalget vedrørende Undersøgelsesorganer, professor Lars Nordskov Nielsen«.

Den ordning, der hermed sigtes til, er den retssikkerhedsgaranti, der er omtalt i bemærkningerne umiddelbart forinden, og som går ud på, at kommissionen i tilfælde, hvor der kan blive spørgsmål om at give udtryk for, at der efter kommissionens opfattelse er handlet kritiskabelt eller på en måde, der kan give anledning til, at et retligt ansvar søges gennemført, skal underrette de pågældende skriftligt herom med en angivelse af, hvad de mulige kritikpunkter nærmere består i.

Henvisningen tager derimod ikke sigte på andre dele af Nordskovudvalgets forslag. Dette gælder f.eks. med hensyn til Nordskov-udvalgets forslag om, at møder i retten foregår for lukkede døre. Henvisningen tager heller ikke sigte på spørgsmålet om bisiddernes adgang til at udlevere (kopi af) af retsbøgerne til deres klienter, et spørgsmål, der i øvrigt er uomtalt i lovforslagets bemærkninger. Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget til loven om undersøgelse af Nørrebro sagen blev fremsat den 13. marts 1996 på et tidspunkt, hvor arbejdet i Nordskov-udvalget endnu ikke var afsluttet.

Som tilkendegivet i besvarelsen af 29. juli 1998 af spørgsmål nr. S 881 fra samme spørger ville det af principielle grunde være forkert, hvis jeg som justitsminister under den verserende undersøgelse, der gennemføres af den uafhængige undersøgelseskommission, udtalte mig om spørgsmål, som retten vil kunne afsige kendelse om med kære adgang til landsretten. Det samme gælder for så vidt angår spørgsmålet om, på hvilken måde loven i praksis er blevet administreret vedrørende et sådant spørgsmål.

Spm. nr. S 1030

Til skatteministeren (5/8 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren sørge for, at familien Boisen fra Aabenraa får dispensation fra at skulle betale gaveskat af værdien af reparation af deres hus efter et rotteangreb?«

Begrundelse

Familien Boisen fra Aabenraa oplever det ganske forfærdelige, at deres hus er blevet raseret af rotter. Da huset skal bringes tilbage til oprindelig stand, afviser forsikringsselskabet at betale omkostningerne på ca. 500.000. Familien rejser derfor sag mod forsikringsselskabet. Familien søger herefter at låne penge i banken til at gøre deres hus beboeligt igen. Banken afviser, og familien står med et usælgeligt og ubeboeligt hus til 860.000 kr., et kreditforeningslån med løbende afdrag, og er tvunget til at bo i en campingvogn. Lokale håndværkere indvilliger i at lave arbejdet, så huset bliver beboeligt, mod at familien betaler håndværkerregningerne, hvis de vinder sagen mod forsikringsselskabet.

Skattemyndighederne har imidlertid ladet forstå, at familien vil blive beskattet af værdien af håndværkerens arbejde. Det til trods for at familien ikke får nogen værdiforøgelse, men blot et hus som før rotteangrebet. Man kan retorisk argumentere for, at hvis håndværkerens arbejde er skattepligtigt, så burde rotteangrebet jo have været fradragsberettiget for det værditab familien led, men sådan er det jo ikke. Håndværkerne gør nok arbejdet gratis, men foretager ikke fradrag for deres indsats, hvorfor